

پوزش

توضیح و پوزش روزنامه «شرق» درباره گزارش «سکوتی که شنیده می‌شود»

روزنامه «شرق» در شماره اخیر خود گزارشی منتشر کرد با عنوان «دیپلماسی ظریف؛ از شایعه تا واقعیت» که واکنش‌ها و برداشت‌هایی را در سطح افکار عمومی، رسانه‌ها و برخی نهادهای رسمی کشور به دنبال داشت. این گزارش با هدف تحلیل فضای افکار عمومی و بازتاب برخی مطالبات مردمی درباره حضور مجدد دکتر محمدجواد ظریف در عرصه دیپلماسی تهیه و منتشر شده بود. در بخشی از این گزارش، به یک گزاره غیررسمی و شایعه‌محور اشاره شده بود، مبنی بر اینکه دکتر ظریف ممکن است به‌عنوان یکی از اعضای هیئت مذاکره‌کننده مستقیم با ایالات متحده انتخاب شده باشد. ذکر این گزاره، صرفاً در زمینه تحلیلی و با هدف بررسی ابعاد رسانه‌ای و واکنش‌های اجتماعی به چنین فرضیه‌ای انجام شد و بلافاصله نیز در همان متن، تکذیب و رد آن از سوی روزنامه مورد تأکید قرار گرفت.
باین‌حال، اذعان داریم که استفاده از چنین عبارتی، بدون اتکا به منبع رسمی و موثق، حتی در چارچوب تحلیل و برای رد آن، موجب سوبرداشت از نیت اصلی گزارش شده و زمینه‌ساز تفسیرهای نادرست، انتشار برداشت‌های ناصحیح و حتی سوءاستفاده‌هایی از سوی برخی رسانه‌ها و جریان‌ها شده است. روزنامه «شرق» ضمن تأکید بر موضع روشن خود مبنی بر نادرستی و بی‌اساس بودن چنین ادعایی، مسئولیت رسانه‌ای خود را در این زمینه می‌پذیرد و به‌صراحت اعلام می‌کند که ورود به چنین حوزه حساسی بدون اتکای کافی به منابع معتبر، اشتباهی حرفه‌ای بوده است که با استناداردهای همیشگی روزنامه همخوانی ندارد. بر خود فرض می‌دانیم که‌ه از دفتر رهبری معظم و مخاطبان گرامی بابت انتشار این بخش از گزارش و تبعات ناخواسته آن، صمیمانه پوزش بخواهیم. «شرق» در تمام سال‌های فعالیت خود کوشیده است در چارچوب اصول حرفه‌ای روزنامه‌نگاری، منافع ملی و مصالح نظام جمهوری اسلامی ایران حرکت کند و همواره درباره حساسیت موضوعات مربوط به سیاست خارجی، نقش نهادهای عالی کشور و رهبری نظام، کاملاً آگاه و پایبند بوده است. باین‌حال، اذعان داریم که در این‌مورد خاص، می‌توانستیم با دقت و ظرافت بیشتری عمل کنیم تا زمینه‌ساز چنین برداشت‌هایی نشویم. در پایان تأکید می‌کنیم که روزنامه «شرق» هیچ‌گونه قصد و نیتی برای القای خیر نادرست یا تأیید شایعه یادشده نداشته و اتفاقاً هدف اصلی از نگارش گزارش، بررسی ابعاد اجتماعی طرح چنین شایعه‌ای و در نهایت رد و تکذیب آن بوده است. اما چون چنین هدفی ناخواسته منجر به برداشت‌هایی خلاف نیت اولیه شده است، مسئولیت آن را پذیرفته و با صداقت تمام از امکان پوزش می‌طلبیم.

یادداشت

گشودن گره‌ها

۵- سرمایه‌گذار تسهیلات و روابط بانکی می‌خواهد. نمی‌تواند همواره نیازهای خود را از طریق دلال‌ها واسطه‌ها و صرافی‌ها تأمین کند و نمی‌تواند کالای خود را ابتدا به خارج بفرستد و پس از فروش در کشور خارجی احتمالاً وجه آن را دریافت کند.

۶- سرمایه‌گذار برای تولید باکیفیت نیاز به دانش فنی، ماشین‌الات مدرن و به‌روز دارد و همه اینها نیاز به ارز دارد. بر فرض وجود ارز باقیمت صد هزار تومانی دلار که همه مبلغ آن باید قبل از گشایش اعتبار پرداخت شود (قبل از انقلاب پرداخت ۱۰درصد برای گشایش اعتبار کافی بود) نیاز به رقم کلان ارزی دارد. اگر ۱۰ میلیون دلار بخواهد خرید کند، باید هزار میلیارد تومان نقد به بانک پرداخت کند.

۷- وقتی بانک به سپرده ثابت، ۳۰ درصد بهره تضمین‌شده بدون کسر مالیات می‌دهد، نتیجه آن منفی شدن بورس است و فقط عاشقان به شرط پول کلان داشتن به سرمایه‌گذاری برای تولید می‌پردازند.

۸- انقلابی‌های روی صندلی نشسته، می‌گویند مشکل صدور مجوزهاست. فرض کنید ماشین مجوزدهی آنها را چاپ کند، کجای کار درست می‌شود؟ اینها که گفته شد، فقط برخی مشکلات سرمایه‌گذاری است. شاید هم اعلام شعاع سال برای این باشد که مسئولان این مشکل‌ها را حل کنند، ولی عملاً می‌بینیم که همه زبان به تحسین گشوده‌اند و حرف حق یادشان رفته است. جناب معاون اول محترم بی‌جهت وقت را در دستان گروه کاری تلف نکند. حرف‌ها روشن است. حرف‌های کارشناسی معلوم است و نیاز به نشستن کارشناسان و تصمیم‌گیری آنها نیست. کارشناسان حرف‌های خود را بلند هستند و زده‌اند. مهم انتخاب صاحب‌منصبان است که کدام کار کارشناسی را انتخاب کنند. تاکنون انتخاب صاحب‌منصبان از کار کارشناسی موجب شده شرایط کشور در آب و خاک و جنگل و مرزها و تولید کشاورزی و صنعتی و صادرات و پیشرفت و توسعه به شرایط فعلی برسد. حال باید انتخاب کنید که چه راهی را برمی‌گزینید و کدامیک ما را به مقصود رهنمون می‌کند.

در پایان یک کلام کلیدی هم می‌خواهم بگویم. اگر توانستید سرمایه‌گذاری خارجی در کشور انجام دهید، مطمئن باشید سرمایه‌گذاری داخلی هم انجام خواهد شد. ولی اگر سرمایه‌گذار خارجی نیاید، مطمئن باشید سرمایه‌گذاری داخلی برای تولید هم انجام نخواهد گرفت.

در حاشیه بیانیه ۹۰۰ امضایی

در دهه‌های اخیر بر اثر سوءتدبیرهای روی‌داده، بخش بزرگی از میراث فرهنگی و تمدنی و محیط زیست و حتی مناسبات اجتماعی در کشور دچار زکزاک‌کردی یا تخریب شده است. متأسفانه این وضعیت منجر به بروز پدیده‌هایی همچون گسترش محلی‌گرایی شده است. وقوع تشنج در کارزور و با تلفات انسانی در پی طرح تقسیم این شهرستان، وقوع تنش منجر به کشته‌شدن گروهی از هم‌وطنان در ماجرای نصب تابلوی حفاصل ذرفول و اندی‌مشک و برخی رویدادهای مشابه، نشانی از گسترش محلی‌گرایی در کشور است. بی‌آنکه دستگاه تدبیر در کشور به صورت کارشناسی از پی شناخت ابعاد و چرایی بروز آن باشد. افراط در بومی‌سازی ساختار دولت در شهرستان‌ها و استان‌ها، بومی‌سازی ساختار پذیرش دانشجو با عوارض فراوان و سیاست‌های مشابه دیگری که در چند دهه گذشته طراحی و اجرا شده، امروز عوارض سوء، خود را نمایان می‌کند. بیش از هر زمان دیگری کشور نیازمند انسجام و هم‌گرایی است. برای مواجهه با شرایط پیچیده شکل‌گرفته، کشور نیازمند همراهی نهادهای مدنی، احزاب و سسمن برای توسعه، آبادانی و عمران است. همچنین در بنیان سیاست هویتی یا اجتماعی یا فرهنگی که مورد توجه دولت قرار دارد، باید به صورت کارشناسی نسبت این سیاست با مصالح ملی ارزیابی و سنجیده شود. باید در حکمرانی، امر ملی مقدم بر هر موضوع دیگری باشد. اما متأسفانه وضع موجود نمایانگر بی‌توجهی فراوان در این زمینه است. بیانیه امضاشده اگرچه با بی‌توجهی برخی از فعالان مواجه شد که روزه‌گشایی را به‌عنوان شعار برگزیدند یا برخی اصلاح‌طلبان که تمام توجهشان کسب پست و مقام است، اما بی‌توجهی آنان نمی‌تواند خللی در واقعیت جاری کشور ایجاد کند. اگر آنان دلخوش و سرمست پست و مقام و موقعیت خود هستند، اما چهره‌های علمی و فرهنگی و بزرگان فرهنگ و هنر و بسیاری از اندیشمندان و فضایی کشور مسیر دیگری برگزیده‌اند. نگرانی این دسته، نه پست و مقام و رانت بلکه سرنوشت و مصالح کشور است. خوشبختانه روزه‌بروز شاهد توجه بخش بیشتری از هم‌وطنان به ایرائیت و سرنوشت کشور هستیم؛ حتی اگر گروهی از سیاست‌مداران راهی دیگر برگزینند. امروز مصالح و منافع ملی مهم‌ترین دغدغه گروه شایان توجهی از ایرانیان است. آیا سیاست‌مداران کشور و دولت‌مردان متوجه این مهم هستند؟

نگاه از درون به تحولات سیاست خارجی ایران در سال جدید در گفت‌وگو با رامین مهمان‌پرست

اجتناب از جنگ سیاست مشترک تهران و واشنگتن

عبدالرحمن فتح‌الله: از شامگاه دوشنبه، فضای سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران و ایالات متحده آمریکا وارد مرحله‌ای جدید و به‌غایت حساس شده است؛ مرحله‌ای که در آن، ابهام ناشی از دوگانه «جنگ» و «مذاکره»، به‌عنوان دو قطب تقابلی و دو سناریوی موازی و متداخل، ت در خودی رنگ باخته است و اکنون گفته تعامل و دیپلماسی سنگین‌تر از تش و درگیری شده است. اعلام رسمی گفت‌وگوهای مستقیم از سوی دونالد ترامپ در کاخ سفید و تأیید دیدار غیرمستقیم با مقامات آمریکایی از سوی عباس عراقچی، به‌وضوح گویای آن است که مسقط در روز شنبه نقطه میزبان یک مذاکره، بلکه صحنه آزمونی سرنوشت‌ساز برای دیپلماسی تهران، واشنگتن و حتی منطقه خاورمیانه خواهد بود. دراین‌میان عنصر زمان نقشی تعیین‌کننده دارد. هرگونه گفت‌وگوی دیپلماتیک، آن‌هم میان دو کشوری که سابقه‌ای مملو از بی‌اعتمادی، تحریم، تهدید و تقابل دارند، نیازمند صبر است. البته باید هم‌زمان معترف بود که وقت بسیار کوتاه است. بنابراین این احتمال وجود دارد که شاید شرایط فعلی، چه در سطح داخلی و چه در حوزه بین‌المللی، اجازه چنین فرصتی را ندهد؛ چون جولان پارامترهای متعدد، ضرب‌الاجل‌هایی را بر پیگر گفت‌وگوهای روز شنبه تحمیل کرده است. بنابراین آنچه در عمان آغاز می‌شود، درواقع پیش از آنکه «آغاز» باشد، فرصتی برای بازسازی دیپلماسی با حکمیت سیاسی در سال‌های اخیر است. دیپلماسی‌ای که برجام در سال ۲۰۱۵ نمداد موفقیت آن بود، اما خروج آمریکا از آن توسط دونالد ترامپ، توازن را به‌کلی بر هم زد. اکنون، مسقط سمبل امیدی شکننده شده است؛ امیدی که نه بر پایه خوش‌بینی، بلکه براساس واقع‌گرایی شکل گرفته است؛ اینکه نه جنگ راه‌حل است، نه ادامه وضعیت موجود قابل دوام. از این‌رو، آنچه در روزهای آتی رخ خواهد داد، صرفاً یک مذاکره دیپلماتیک نیست، بلکه محکی برای اراده سیاسی طرفین، ظرفیت نهادهای تصمیم‌ساز و نیز بلوغ راهبردی سیاسی طرفین است. مسقط ممکن است زمینه‌ساز «تنش‌زدایی هوشمندانه» باشد، اگر و تنها اگر گفت‌وگو از سطح «شعار» به سطح «عمل» برسد. همان‌گونه که عراقچی گفته، فعلاً تپ در زمین واشنگتن است، پس باید دید هفته آتی آیا تنش چه حوداتی خواهد بود. در پیوست آنچه گفته شد و برای بررسی بین خطوط این تحولات به گفت‌وگویی با رامین مهمان‌پرست، سخنگوی اسبق وزارت امور خارجه، شنسته‌ایم تا یک ارزیابی دقیق از روند اتفاقات با تمرکز بر مذاکرات بین تهران و واشنگتن داشته باشیم. لازم به یادآوری است که این گفت‌وگو پیش از انتشار اخبار شامگاه دوشنبه برای آغاز گزینه‌گوهای تهران و واشنگتن به میزبانی عمان انجام شده است.

کدام کشورها به دنبال جنگ ایران و آمریکا نیستند؟

در ابتدای این نشست، رامین مهمان‌پرست با ارجاع به سپهر فکری دونالد ترامپ و کارنامه او در قبال اروپا، ناتو، جنگ اوکراین و دیگر مسائل منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای، بر این باور است که اولویت اصلی رئیس‌جمهور آمریکا، دستیابی به نوعی توافق برای جلوگیری از درگیری و مدیریت شرایط با کمترین هزینه ممکن است از این طریق به اهداف کلان خود برسد. با چنین برداشتی، سخنگوی اسبق وزارت امور خارجه بر گزاره «نه به درگیری و جنگ» تأکید می‌کند و معتقد است یکی از بازیگران جدی در هیچ‌گاه به دنبال گزینه نظامی نبوده، جمهوری اسلامی ایران است؛ کشوری که همواره در سیاست‌های رسمی و اعلامی خود، صلح، ثبات و امنیت منطقه‌ای را دنبال کرده است. به گفته این دیپلمات کشورمان، حتی ایالات متحده آمریکا نیز در شرایط کنونی متمایل به برقراری امنیت در خاورمیانه و پیگیری گزینه اجتناب از جنگ است. از این منظر، به باور مهمان‌پرست، «برهیز از جنگ» می‌تواند به‌عنوان یکی از نقاط مشترک در سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران و ایالات متحده تلقی شود؛ تا جایی که ممکن است به یکی از محورهای اصلی هرگونه مذاکره احتمالی در روزها یا هفته‌های پیش‌رو تبدیل شود. افزون بر تهران و واشنگتن، از دیدگاه مهمان‌پرست، اروپایی‌ها نیز هیز به دلایل مختلف، گزینه مطلوب خود را تحقق صلح، ثبات و امنیت در خاورمیانه می‌دانند. اساساً از منظر اروپایی‌ها، هرگونه درگیری، بی‌ثباتی یا ناامنی در شاهراه حیاتی انتقال انرژی جهان یعنی خاورمیانه، در تضاد کامل با منافع و اهداف راهبردی آنهاست. غیر از ایران، آمریکا و اروپا، کشورهای عربی منطقه از جمله عربستان سعودی، کویت، قطر، بحرین و عمان نیز به دلایل برنامه‌ریزی‌های اقتصادی، تجاری و راهبردهای بلندمدت خود، وقوع هرگونه درگیری را تهدیدی علیه منافع‌شان تلقی می‌کنند.

سه جریان جنگ‌طلب

مهمان‌پرست در ادامه، تمرکز خود را بر معادلات سیاسی، دیپلماتیک و امنیتی خاورمیانه قرار می‌دهد و بر این باور است که برخلاف ایران، آمریکا، اروپا و کشورهای عربی منطقه که صلح و ثبات را هم‌راستا با اهداف خود می‌دانند، سه جریان مشخص در تلاش برای فعال‌سازی گزینه جنگ میان تهران و واشنگتن هستند که جریان نخست، به تدروهای اسرائیل بازمی‌گردد که چهره محوری آن بنیامین نتانیاهو است. به گفته سخنگوی اسبق وزارت امور خارجه، موجودیت اسرائیل و بقای جریان تندرو در گرو تش، درگیری و ناامنی است؛ به‌ویژه اگر بتوانند پای آمریکا را به‌طور مستقیم به درگیری با ایران بکشاند. جریان دوم، از منظر این تحلیلگر ارشد سیاست خارجی، معاندان و مخالفان جمهوری اسلامی ایران‌اند؛ کسانی که بر این باورند که با شعله‌ورشدن درگیری میان ایران و آمریکا، فضایی برای بازگشت آنان به قدرت فراهم خواهد شد. به همین دلیل، این جریان در پی تشدید اصطکاک بین تهران و واشنگتن است. جریان سوم، تدرروهای داخلی هستند که از دیدگاه مهمان‌پرست، بر این باورند که با تداوم تنش میان ایران و آمریکا، منافع سیاسی و جناحی‌شان تأمین خواهد شد. با این صورت‌بندی از سه جریان جنگ‌طلب، مهمان‌پرست تأکید می‌کند که «جریانات مذکور تمام تلاش خود را به کار خواهند بست که درگیری و تنش بین ایران و آمریکا روی دهد، اما حمایت سیاسی در سال‌های اخیر است. دیپلماسی‌ای که برجام در سال ۲۰۱۵ نمداد موفقیت آن بود، اما بی‌حال سخنگوی اسبق وزارت امور خارجه هشدار می‌دهد که «اگر کسی بخواهد ضربه‌ای به منافع ایران وارد کند، قطعاً تهران ناگزیر از پاسخ متقابل خواهد بود».

چه زمانی جنگ روی می‌دهد؟

رامین مهمان‌پرست در ادامه نشست «شرق» و در پاسخ به این سؤال که چه زمانی جنگ بین ایران و ایالات متحده روی می‌دهد؟ موضوع را از زاویه‌ای دیگر واکاوی می‌کند و معتقد است «هر زمان آمریکا کشوری را در وضعیت ضعف ببیند، یعنی کشوری که برگ برنده‌ای در اختیار ندارد و به‌اصطلاح در موقعیتی آسیب‌پذیر قرار گرفته، آن کشور می‌تواند به گزینه‌ای مناسب برای آغاز جنگ تبدیل شود». او در توضیح و تأیید این دیدگاه خود، به نحوه برخورد دونالد ترامپ با ولودیمیر زلنسکی در کاخ سفید اشاره می‌کند، جایی که ترامپ خطاب به رئیس‌جمهور اوکراین گفته بود «شما هیچ برگ برنده‌ای ندارید و باید تسلیم شوید». از همین‌رو، سخنگوی اسبق وزارت امور خارجه یادآور می‌شود که «اگر زمانی فرا برسد که آمریکا تصور کند ایران از ضعف و آسیب‌پذیری رسیده و دیگر هیچ برگ برنده‌ای در برابر ایالات متحده ندارد، بدون تردید مسیر را به شکلی طراحی خواهند کرد که یا ایران تسلیم خواسته‌های آنها شود، یا گزینه جنگ را به کشور تحمیل کند».

بر همین مبنا و از منظر این تحلیلگر، «تنها زمانی می‌توان از صلح، ثبات و امنیت سخن گفت که کشوری از توان دفاعی بالایی برخوردار باشد و بتواند برگ‌های برنده خود را حفظ کند». با چنین ارزیابی‌ای، مهمان‌پرست معتقد است «اگر کشوری از قدرت بازدارندگی برخوردار باشد و بتواند هزینه‌هایی سنگین را به هرگونه تعرض احتمالی تحمیل کند، بازیگران مقابل در پیگیری سناریوی جنگ و درگیری با احتیاط بیشتری عمل خواهند کرد». او در توضیح همین تحلیل است که سخنگوی اسبق وزارت امور خارجه اذعان دارد: «اگر ایران توان دفاعی و بازدارندگی لازم را نداشت و نمی‌توانست هزینه‌های جدی را در منطقه و جهان به کشورها تحمیل کند، بدون شک سال‌ها پیش گزینه جنگ به آن تحمیل می‌شد».

ایران باید متناسب با شرایط جدید در منطقه پس از هفتم اکتبر عمل کند

ادامه گفت‌وگو با «شرق» به اقتضانات جدید در منطقه خاورمیانه پس از جنگ اوکراین و به‌ویژه عملیات طوفان الاقصی در هفتم اکتبر ۲۰۲۳ بازمی‌گردد که رامین مهمان‌پرست در این رابطه اذعان دارد «اگرچه شرایط کنونی منطقه غرب آسیا پس از هفتم اکتبر کاملاً متفاوت شده است و باید متناسب با فضای جدید عمل کرد». اما در عین حال به یک اشتباه محاسباتی از سوی اسرائیل و آمریکا اشاره می‌کند؛ او معتقد است: «اگر لژاویو به واشنگتن این‌طور القا کند که محور مقاومت در سوریه، لبنان و فلسطین دچار آسیب و ضعف شده و این به معنی ناتوانی ایران است و بنابراین می‌توانند گزینه جنگ با ایران را کلید بزنند، این بزرگ‌ترین اشتباه محاسباتی آنها خواهد بود». سخنگوی اسبق وزارت

امور خارجه، مؤید گفته خود را در مورد یمن می‌داند؛ کشوری که به‌رغم وضعیت اقتصادی و معیشتی نامناسب، همچنان توان بازبکری خود را حفظ کرده است. او ادامه می‌دهد: «آمریکا و اسرائیل تصور می‌کردند با پیاده‌سازی مدل‌ها و سناریوهای فلسطین، لبنان و سوریه می‌توانند برخورد جدی با یمنی‌ها داشته باشند، اما در عمل چنین اتفاقی نیفتاد». به گفته این دیپلمات کشورمان، «اگر آمریکا و اسرائیل در غزه، لبنان یا سوریه نتوانستند رهبران جریان مقاومت را هدف قرار دهند، به دلیل سال‌ها حضور و نفوذ امنیتی و جاسوسی بوده است. اما چنین نفوذی در یمن وجود ندارد و این سطح از دسترسی به اطلاعات و داده‌های مهم امنیتی در یمن برای آمریکا و اسرائیل مطرح نیست. بنابراین، علی‌رغم آغاز عملیات نظامی و بمباران‌های مکرر در دوره ترامپ، تاکنون نتوانسته‌اند یمنی‌ها را به عقب‌نشینی وادار کنند».

البته در کنار نکات یادشده، مهمان‌پرست این نکته را هم یادآور می‌شود که «اگر کشوری به دنبال رفاه، توسعه، بهبود وضعیت معیشتی، رشد اقتصادی و ارتقای مناسبات تجاری است، نباید هزینه‌های جنگ را بیشتر کند و نباید هزینه‌های بیش از حدی را برای مسائل نظامی صرف کند. همچنین نباید زیرساخت‌های خود را از دست بدهد». به همین دلیل وی متذکر می‌شود: «ایران به دنبال جنگ نیست و هیچ فرد و هیچ جریانی نباید از جنگ استقبال کند». باین‌حال، مهمان‌پرست تفاوتی جدی بین «جنگ» و «دفاع» قائل است و تأکید می‌کند: «اگر آمریکایی‌ها به دنبال حاکمتر خواسته‌های خود و تحمیل دو گزینه تسلیم یا جنگ باشند، قطعاً ایران آن را نخواهد پذیرفت». با این وجود، سخنگوی اسبق وزارت امور خارجه نکته مهمی را هم پیش می‌کشد و می‌گوید: «اگر آمریکایی‌ها واقعاً به دنبال مذاکرات مشخص در حوزه هسته‌ای باشند و بخواهند به این تضمین برسند که ایران به دنبال ساخت سلاح هسته‌ای نیست، این موضوع می‌تواند قابل بحث و مذاکره باشد».

مذاکره غیرمستقیم، انتخاب هوشمندانه تهران

در کنار نکات یادشده، رامین مهمان‌پرست ادامه گفت‌وگو را به موضوع مذاکرات مستقیم با غیرمستقیم بین جمهوری اسلامی ایران و ایالات متحده آمریکا اختصاص می‌دهد و باور دارد «آنچه تاکنون از سوی ایران صورت گرفته، کاملاً هوشمندانه و قابل دفاع است». البته به گفته او، «در شرایطی که تنش بین دو طرف اوج گرفته، اقدام ترامپ برای ارسال نامه و پاسخ متقابل ایران نشان‌دهنده آن است که تهران و واشنگتن، با وجود عدم برقراری روابط دیپلماتیک مستقیم، به دنبال انجام مذاکرات هستند که یک کام رو به جلو است».

در این بین، سخنگوی اسبق وزارت امور خارجه، با وجود تأکید آمریکایی‌ها بر مذاکرات مستقیم، انتخاب ایران برای پیگیری مذاکرات به صورت غیرمستقیم را هوشمندانه ارزیابی می‌کند و معتقد است: «ابتدا باید یک ارزیابی دقیق از خواسته‌ها، مطالبات، انتظارات و پیش‌شرط‌های آمریکا انجام شود و اگر در نهایت به این نتیجه برسیم که ایالات متحده به دنبال یک چارچوب غیرمنطقی است، دلیلی برای ادامه مذاکرات وجود ندارد. به همین دلیل، اقدام ایران در عدم ورود به مذاکرات مستقیم با ترامپ و انتخاب مسیر مذاکرات غیرمستقیم برای ارزیابی شرایط و تعیین چارچوب‌ها برای شکل‌گیری مذاکرات، قابل دفاع است». البته مهمان‌پرست، علی‌رغم آنکه اعتقاد دارد می‌توان سطحی از تشابه فضای کنونی با روزهای آخر دولت دهم برای پیگیری مذاکرات محرمانه عمان که به مذاکرات برجامی در دولت روحانی ختم شد، مشاهده کرد، در عین حال تأکید می‌کند که «شرایط کنونی در سال ۱۴۰۴ متفاوت از سال‌های ابتدایی دهه ۹۰ شمسی است».

مشکلات اقتصادی و نارضایتی عمومی پاشنه آشیل توان نظامی خواهد بود

در بخش دیگری از نشست «شرق»، رامین مهمان‌پرست اگرچه از توان نظامی و دفاعی به‌عنوان یک عامل بازدارنده می‌خواهیم، اما اهل گفت‌وگو هستیم اما با عزت و سربلندی، از دستاوردهای خودمان کوتاه نخواهیم آمد، معامله نخواهیم کرد و هیچ‌وقت اجازه نخواهیم داد که اجازه ندهند ما فکر کنیم و اجازه ندهند ما نوآور و خلاق باشیم، جوانان ما می‌خواهند خلاقت خود را نشان بدهند؛ باید بستری وجود داشته باشد که بتوانند خلاقت‌های خود را بروز بدهند و مشکلات کشور را حل کنند.

خبر

رئیس‌جمهور: رهبر انقلاب با سرمایه‌گذار آمریکایی در کشور هیچ‌گونه مخالفتی نداردند

رئیس‌جمهور در آیین روز ملی فناوری هسته‌ای ضمن گرامیداشت یاد و خاطره شهدای هسته‌ای گفت: انسان به دلیل «علم و آگاهی» مورد سجده ملائک قرار گرفت، آنچه انسان را مسجود ملائک می‌کند، دانایی و آگاهی است. آنچه می‌تواند کشور و مردم ما را به قدرت و عزت برساند، دانایی و آگاهی است و ما اگر به جایی رسیدیم به برکت تلاش و زحمت بزرگانی است که در این راه زحمت کشیده‌اند. به گزارش خبرآنلاین، پزشکیان در بخشی دیگر از سخنانش با اشاره به مذاکرات عمان گفت: ما به دنبال جنگ نیستیم، اما در مقابل هر تجاوزی با علم و توانی که عزیزان خلق کرده‌اند، با قدرت می‌ایستیم. هرچقدر بیشتر ضربه بزنند، قوی‌تر خواهیم شد. هرچقدر بیشتر تهدید کنند، محکم‌تر خواهیم ایستاد. ما متجاوز نیستیم و قرار نیست به کسی تجاوز کنیم.

رئیس‌جمهور با تأکید بر اینکه به تمام کشورهای اسلامی اعلام کرده‌ایم که با آنها برادریم، افزود: با همه کشورهای اسلامی برادر هستیم، نه اینکه بخواهیم شعار بدهیم یا بخواهیم سیاسی‌کاری کنیم بلکه براساس اعتقاد خود همه کشورهای همسایه را برادر، همراه و هم‌کیش خود می‌دانیم و با همه آنها از در صلح و برادری و ارتباط سالم می‌خواهیم زندگی کنیم. وی این کرد: رژیم صهیونیستی امروز بدون درنظرگرفتن هیچ ملاحظه انسانی و هیچ قانون بین‌المللی، به‌راحتی زن و بچه و پیر و جوان را قتل عام می‌کند و غربی‌ها نیز از او پشتیبانی می‌کنند. رئیس‌جمهور گفت: آیا اگر ما بی‌دفاع شویم، آیا آنها از ما دفاع می‌کنند؟ اگر ما بی‌دفاع شویم، به ما کمک خواهند کرد؟ همان بلایی را سر ما می‌آورند که در منطقه غزه و سوریه سر انسان‌های بی‌گناه می‌آورند. جوانان، دانشمندان و علمای ما اجازه نخواهند داد که آنها به‌راحتی بتوانند به این مملکت چشم طمع داشته باشند و از این کارها انجام دهند و اگر بخواهند از همان کارها انجام دهند، محکم‌تر جواب خواهند گرفت.

پزشکیان افزود: من هر هفته بارها و بارها خدمت مقام معظم رهبری هشتم، ایشان با سرمایه‌گذار آمریکایی در کشور هیچ‌گونه مخالفتی ندارند، سرمایه‌گذار نباید و سرمایه‌گذاری کند، اما سا توطئه‌کردن، سراندرازی و سیاست‌های غلطی که آنها می‌کنند؛ ایران محلی نیست که یک عده بخواهند بیایند و توطئه کنند و کشور را نابود کنند، اطلاعات بگیرند و بعد آنهامی‌را که در موردشان اطلاعات گرفتند ترور کنند لذا سرمایه‌گذاران می‌توانند بیایند و در کشور سرمایه‌گذاری کنند. وی بیان کرد: مقام معظم رهبری فرمودند ما آماده مذاکره هستیم، اما نه به صورت مستقیم؛ برای اینکه اعتماد نداریم، نمی‌شود از یک طرف همه امکانات یا ارتباطات ما را تحریم کنید و بعد بگویید بیایم با هم گفت‌وگو کنیم. در گفت‌وگو باید اینها را بپذیرید. رئیس‌جمهور گفت‌وگو کرد: ما گفت‌وگو می‌کنیم، همان‌طور که مقام معظم رهبری فرمودند، به صورت غیرمستقیم و با عزت و سربلندی و هر ضمانتی که لازم باشد می‌دهیم برای اینکه ما به دنبال بمب هسته‌ای نیستیم. صد بار، هزار بار آماده‌برسی کردند، باز هم بیایند و بررسی کنند. ما به دنبال بمب هسته‌ای نبودیم، نیستیم و نخواهیم بود.

ما اهل گفت‌وگو هستیم اما با عزت و سربلندی

رئیس‌جمهور تصریح کرد: بی‌جهت در دنیا شعار می‌دهند که ایران منطقه را به هم می‌زند. آیا ما منطقه را به هم می‌زنیم؟ ما باعث نآزاری هستیم؟ ما ترور می‌کنیم؟ ما شهرها را نابود می‌کنیم؟ ما هواپیماهای بمب‌افکن را در منطقه مستقر می‌کنیم؟ اینها را برای چه کسی مستقر می‌کنند؟ آیا ما کشورهای منطقه را تجهیز می‌کنیم تا به جان هم بیندازند تا منابع و کارخانه‌ها و تجهیزات خود را به فروش برسانند و انسان‌ها و مسلمانان را به جان هم بیندازند؟ آیا ما این کارها را انجام می‌دهیم یا آنهایی که ادعای تمدن، صلح، امنیت و انسانیت می‌کنند و به دنبال این هستند که دنیا را به محل جنگ و خون‌ریزی و منطقه را به محل درگیری تبدیل کنند.

پزشکیان افزود: ما صلح و امنیت می‌خواهیم، ما اهل گفت‌وگو هستیم اما با عزت و سربلندی. از دستاوردهای خودمان کوتاه نخواهیم آمد، معامله نخواهیم کرد و هیچ‌وقت اجازه نخواهیم داد که اجازه ندهند ما فکر کنیم و اجازه ندهند ما نوآور و خلاق باشیم، جوانان ما می‌خواهند خلاقت خود را نشان بدهند؛ باید بستری وجود داشته باشد که بتوانند خلاقت‌های خود را بروز بدهند و مشکلات کشور را حل کنند.